

ת"פ 8577/01/22 - מדינת ישראל, המחלקה לחקירת שוטרים נגד סמניה רמזי

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 8577-01-22 מדינת ישראל נ' רמזי ואח'

בפני בעניין:	כבוד הנשיא, השופט מנחם מזרחי המאשימה:
	מדינת ישראל המחלקה לחקירת שוטרים ע"י ב"כ מר עדי רטה - מתמחה
נגד	
הנאשמים:	1. סמניה רמזי ע"י ב"כ עוה"ד שלומי שרון 2. מומי עבד אל גני ע"י ב"כ עוה"ד שירלי טוביה

גזר-דין

א. כתב-האישום:

כתב-האישום המתוקן מייחס לשני הנאשמים עבירות של הפרעה לשוטר במילוי תפקידו לפי סעיף 275 לחוק העונשין התשל"ז - 1977, ומרמה והפרת אמונים לפי סעיף 284 לחוק הנ"ל.

בתקופה הרלוונטית לכתב-האישום שירתו שני הנאשמים במשטרת ישראל כסיירים במשטרת התנועה, ובמסגרת תפקידם היו הנאשמים אמונים על אכיפת חוקי התנועה.

בתאריך 22.5.21 בסמוך לשעה 03:00, בילה נאשם 1 במועדון בראשון לציון, ובמסגרת זו שתה משקה אלכוהולי.

אותה עת, סמוך להרצליה, היה נאשם 2 במשמרת סיור בניידת משטרה יחד עם מתנדבת.

בסמוך למועדון שבו בילה נאשם 1 הקימו שוטרי משטרת ישראל של אגף התנועה מחסום שגרת, שמטרתו, בין השאר, אכיפת האיסור על נהיגה תחת השפעת אלכוהול תוך שימוש במכשיר לבדיקת מידת האלכוהול בדם.

בסמוך לשעה 03:30, התקשר נאשם 1, אשר ידע על קיומו של המחסום, אל נאשם 2, ביקש ממנו להגיע אל המועדון עם הניידת המשטרית, כדי לסייע לו, וללוות אותו ביציאה מן המועדון, כשנאשם 1 נוהג ברכבו, וזאת כדי לעקוף את המחסום.

נאשם 2 עשה כבקשתו של נאשם 1, נהג את הניידת עד למועדון ואמר לנאשם 1 לנסוע אחריו.

נאשם 1 נהג את רכבו, כאשר עמו שניים נוספים מחבריו המצויים בגילופין, ונסע אחר הניידת נהוגה בידי נאשם 2.

עם הגעתם אל המחסום, עקף נאשם 2 את המחסום תוך שהוא כורז לנאשם 1 באמצעות מערכת הכריזה של הניידת לנסוע אחריו, וזאת מתוך מטרה למנוע משוטרי המחסום לערוך את הבדיקה לנאשם 1.

נאשם 1 עשה כפי שהורה לו נאשם 2 ועקף עם רכבו את המחסום המשטרתי.

ב. מתחם ענישה:

נוכח עקרון ההלימה, התכליות המוגנות אחר העבירות, שאותן ביצעו הנאשמים, נסיבות המקרה, מעמדם, תפקידם, התכנון, המחשבה המתוארת בעובדות, אני קובע מתחם ענישה שנע בין של"צ בהיקף נרחב/חודש מאסר בדרך של עבודות שירות עד 6 חודשי מאסר בדרך של עבודות שירות.

אפנה בעניין זה, בשינויים המחויבים, למספר פסקי-דין אשר הובאו בעמוד 11 לגזר-דינו של כב' השופט רון סולקין במסגרת ת"פ (ב"ש) 41699-05-20 מדינת ישראל נגד ינאי (30.9.21), אשר הוגש לעיוני בידי המאשימה.

ג. שיקולי ענישה ושאלת ביטול ההרשעה:

המעשים שאותם ביצעו הנאשמים חמורים והם אינם מאפשרים לקבל את עמדתם להורות על ביטול ההרשעה.

תפקידם של הנאשמים - שוטרי משטרת ישראל של אגף התנועה - עומד בסתירה חזיתית - ערכית ומוסרית - למעשיהם העברייניים המתוארים באישום, באשר הם הפכו את עצמם משוטרים האמונים על אכיפת חוקי התנועה, לעבריינים המבקשים לחמוק מהם, בדרכי מרמה והפרת אמונים.

נראה, כי הנאשמים ניצלו את הידע שאותו רכשו מתוקף הכשרתם וניסיונם כדי לגרום לכך שנאשם 1 יחמוק מן המחסום ומחשיפת עבריינותו.

אין המדובר במעידה רגעית, אלא שהעובדות מתארות עבריינות מתוכננת, צעד אחר צעד, מתוך מחשבה ובדרך של עורמה ותחבולנות.

במעשיהם, הסירו שני הנאשמים את מדי המשטרה, עטו לבוש עברייני ברור והשליכו את הוראות החוק שעל אכיפתו היו אמונים.

ביטול הרשעה ביחס לשוטרים הפועלים בדרך עבריינית שכזו, עלול להעביר לציבור, חלילה, מסר מוטעה, שהנה בת-המשפט נוקטים בדרך מפלה של הקלת ראש עם עבריינות, כאשר היא מגיעה מכיוונם של שוטרים האמונים על אכיפתו. אדרבא - ביחס לשוטרים על בית-המשפט לגדור את הפרצות ולהקשיח עמדות תוך העברת מסר, כי הכל שווים בפני החוק ואף מכוח קל וחומר.

איני סבור, כי המקרה העומד בפניי, נוכח טיב העבירות ונסיבותיהן, מיהותם של הנאשמים כשוטרי תנועה, אשר חתרו תחת לב ליבו של הגדרת תפקידם, עולה בקנה אחד עם הכללים שנקבעו בפסיקה להימנעות מהרשעה (ע"פ 2083/96 **כתב נגד מדינת ישראל**, פ"ד נב (3) 337: ע"פ 3554/16 **שחר יעקובוביץ נגד מדינת ישראל** 11.6.17: רע"פ 3224/19 **אדם אביב נגד מדינת ישראל** (28.5.19) ועוד).

בנוסף, האזנתי בקשב רב לטיעוני הנאשמים ולא מצאתי את אותה הנמקה מדוע תפגע ההרשעה בעתידם, במטה לחמם, אלא כל ששמעתי היו שאיפות עתידיות לקיים חיים נורמטיביים ולא הוצג בפניי אותו נזק קונקרטי (מלבד: "אני חושש שזה יסגור לי דלתות"), כנדרש בדיון.

הנאשמים פוטרו מן המשטרה ואין עומדת בפניי השאלה האם ההרשעה תוביל לפיטוריהם וכיו"ב. אם חפצם העתידי של הנאשמים לחזור ולשרת בתחום הביטחון הרשמי, יהא זה שיקול דעתו של הגוף שאליו יבקשו להשתייך, אך הדבר לא יעשה במסגרת גזר-דין זה.

הנאשמים צעירים, ילידי 1992, 1995, נעדרי עבר פלילי, אשר הורשעו בעקבות הודאתם ובדרך זו חסכו זמן ציבורי ניכר, הם הביעו צער וחרטה, אולם נתונים אלו אינם יכולים למקם את דינם באופן כה מקל עד כדי ביטול הרשעתם.

קראתי את רצף המסמכים שאותם הגיש נאשם 1, אשר מלמדים כי דובר בשוטר חיובי, מוערך, אשר זכה להערכות טובות, אולם גם בכוחם של אלו אין לסטות מן הכלל הקבוע בדיון בדבר הרשעה.

תסקירו של נאשם 1, תאר את תולדות חייו. הוא גדל במסגרת משפחה נורמטיבית אשר תרמה לביטחון ישראל, השלים 12 שנות לימוד, שירת כלוחם בחטיבת גולני, בין השאר בשנת 2012 בהצטיינות בעזה, הביע חרטה על המעשים, הבין את הפסול במעשים, ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע, נשקלו הסיכונים והסיכויים וההמלצה היא להטיל עליו ענישה שיקומית בדרך של של"צ ולבטל את הרשעתו.

תסקירו של נאשם 2, תאר את תולדות חייו. אף הוא גדל במשפחה נורמטיבית, תורמת, לקח אחריות מלאה על המעשים, יחד עם זאת התקבל רושם שכאשר ימצא בעמדה סמכותית הוא עלול להתנהל באופן פזיז ומתוך רצון לשדר כוח, נסקרו הסיכונים והסיכויים וההמלצה היא לבכר את דרך השיקום, להטיל עליו של"צ ולהימנע מהרשעתו.

בכל הכבוד, אין בידי לקבל את המלצות שירות המבחן בדבר ביטול ההרשעה.

ד. מסקנה:

הנאשמים ביצעו מעשים חמורים, שאינם מאפשרים להימנע מהרשעתם, אך מנגד, רצף השיקולים שתוארו לעיל, בהחלט מאפשרים למקמם ברף התחתון של מתחם הענישה.

ה. תוצאה:

לאור האמור לעיל, אני קובע כי ההרשעה תיוותר על כנה ואני גוזר על שני הנאשמים, שאיני רואה אבחנה בעניינם, את העונשים הבאים:

1. 250 שעות לתועלת הציבור, בהתאם לתוכנית אשר תגובש בידי שירות המבחן ותובא לאישור בית-המשפט בתוך 45 ימים.

הנאשמים מוזהרים בזאת, כי אם יפרו את צו השל"צ ואם לא יבצעו את השעות לתועלת הציבור, ניתן יהא להשיב את עניינם אל בית-המשפט ולגזור את הדין, כבתחילה.

עותק לשירות המבחן.

2. 3 חודשי מאסר שאותם לא ירצו הנאשמים, אלא אם כן יעברו בתוך שנה מהיום עבירה בה הורשעו.

זכות ערעור לבית-המשפט המחוזי מרכז/לוד בתוך 45 ימים.

צו כללי למוצגים.

התיק סגור.

ניתן היום, כ"א שבט תשפ"ד, 31 ינואר 2024, במעמד הצדדים.